

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2016/336

z dnia 8 marca 2016 r.

w sprawie stosowania dyrektywy Rady 2008/120/WE ustanawiającej minimalne normy ochrony świń, w odniesieniu do środków ograniczających potrzebę obcinania ogonów

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 2008/120/WE ⁽¹⁾ nakłada się na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, by obcinania ogona nie dokonywano rutynowo, lecz tylko w przypadkach, gdy istnieją dowody na to, że wystąpiły obrażenia wymion loch albo uszu lub ogonów pozostałych świń.
- (2) Praktykę obcinania ogona u świń stosuje się w celu zapobieżenia obgryzaniu ogonów, będącemu osobliwym zjawiskiem powodowanym przez szereg czynników. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że praktyka ta sprawia świniom ból, a co za tym idzie, ma negatywny wpływ na ich dobrostan.
- (3) W dyrektywie 2008/120/WE przewidziano, że przed obcięciem ogona należy wprowadzić inne środki w celu zapobieżenia obgryzaniu ogonów i innym zachowaniom, biorąc pod uwagę cechy środowiska i zagęszczenie hodowli. Z tego powodu należy zmienić nieodpowiednie warunki środowiskowe lub systemy zarządzania.
- (4) W dyrektywie 2008/120/WE nałożono ponadto na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, by świnie miały stały dostęp do wystarczającej ilości materiału, którym mogą ruszać i w którym mogą grzebać, takiego jak słoma, siano, drewno, trociny, kompost grzybniowy, torf lub mieszanki takich materiałów („materiał wzbogacający”), nienarażającego zdrowia zwierząt na szwank.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał opinie naukowe na temat zagrożeń związanych z obgryzaniem ogonów u świń oraz możliwych środków ograniczających potrzebę obcinania ogonów ⁽²⁾ oraz opinię naukową dotyczącą wieloaspektowego podejścia do stosowania środków związanych ze zwierzętami i środków niezwiązanych ze zwierzętami w celu oceny dobrostanu świń ⁽³⁾. Ustalenia tych opinii naukowych należy uwzględnić w najlepszych praktykach, o których mowa w niniejszym zaleceniu.
- (6) Systemy gospodarskie stosowane w państwach członkowskich różnią się między sobą. Należy zatem zalecić ogólnounijne najlepsze praktyki mające na celu ograniczenie potrzeby obcinania ogonów oraz stosowanie optymalnych rozwiązań w zakresie materiałów wzbogacających.
- (7) Niniejsze zalecenie należy stosować zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/120/WE i innych przedmiotowych przepisów unijnych mających zastosowanie do dobrostanu świń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Stosując ogólne wymogi dotyczące zapobiegania obgryzaniu ogonów i, co za tym idzie, ograniczania rutynowego obcinania ogonów, przewidziane w załączniku I do dyrektywy 2008/120/WE, państwa członkowskie powinny uwzględnić wytyczne w sprawie najlepszych praktyk opartych na wiedzy naukowej, określone w pkt 2 do 7.
2. Państwa członkowskie powinny:
 - a) zapewnić, by rolnicy przeprowadzali ocenę ryzyka występowania obgryzania ogonów w oparciu o wskaźniki związane ze zwierzętami i niezwiązane ze zwierzętami („ocena ryzyka”); oraz
 - b) ustanowić kryteria zgodności z wymaganiami określonymi w prawodawstwie oraz podać te kryteria do publicznej wiadomości na stronie internetowej.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5).

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/611>.

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3702>.

3. Przy przeprowadzaniu oceny ryzyka należy sprawdzić następujące kryteria:

- a) wyłożone materiały wzbogacające;
- b) czystość;
- c) komfort termiczny i jakość powietrza;
- d) status zdrowotny;
- e) konkurencję o żywność i przestrzeń;
- f) dietę.

Na podstawie wyników oceny ryzyka należy ocenić wprowadzenie odpowiednich zmian w zarządzaniu, takich jak zapewnienie świnom odpowiednich materiałów wzbogacających, wygodnych warunków środowiskowych, zapewnienie dobrego statusu zdrowotnego lub zrównoważonej diety.

4. Materiały wzbogacające powinny umożliwić świnom zaspokojenie ich podstawowych potrzeb bez narażenia na szwank ich zdrowia.

Aby spełnić ten cel, materiały wzbogacające powinny być bezpieczne i posiadać następujące cechy:

- a) być jadalne – by świnie mogły je jeść lub obwąchiwać – a o ile to możliwe powinny one też mieć walory odżywcze;
- b) nadawać się do żucia – by świnie mogły je gryźć;
- c) nadawać się do badania – by świnie mogły je badać;
- d) nadawać do manipulacji – by świnie mogły zmieniać ich położenie, wygląd lub strukturę.

5. Oprócz tego, że materiały wzbogacające powinny posiadać cechy wymienione w pkt 4, powinny one być wykładane w taki sposób, by:

- a) wzbudzały stałe zainteresowanie, czyli powinny one pobudzać zachowania poszukiwawcze świń i być regularnie zastępowane i uzupełniane;
- b) umożliwiały manipulację oralną;
- c) były dostępne w wystarczających ilościach;
- d) były czyste i higieniczne.

6. Aby zaspokoić podstawowe potrzeby świń, materiały wzbogacające powinny posiadać wszystkie cechy wymienione w pkt 4 i 5.

W tym celu materiały wzbogacające należy podzielić na następujące kategorie:

- a) materiały optymalne – materiały posiadające wszystkie cechy wymienione w pkt 4 i 5 i z tego powodu nadające się do stosowania samoistnego;
- b) materiały suboptymalne – materiały posiadające większość cech wymienionych w pkt 4 i 5 i z tego powodu nadające się do stosowania w połączeniu z innymi materiałami;
- c) materiały marginalnego zainteresowania – materiały odwracające uwagę świń, co do których nie należy uznać, że zaspokajają one podstawowe potrzeby świń; w przypadku tych materiałów należy zapewnić także materiały optymalne lub suboptymalne.

7. Aby skontrolować, czy świnie mają dostęp do odpowiednich materiałów wzbogacających w wystarczającej ilości, państwa członkowskie powinny zapewnić stosowanie przez rolników najlepszych praktyk w odniesieniu do odpowiednich wskaźników służących monitorowaniu dobrostanu świń znajdujących się pod ich pieczą.

Ta metoda oceny w celu kontroli dostępu do materiałów wzbogacających powinna obejmować kontrole oparte na:

- a) wskaźnikach zwierzęcych, takich jak występowanie u świń obgryzionych ogonów, uszkodzeń skóry lub nienaturalnego zachowania (np. niskiego zainteresowania wyłożonymi materiałami wzbogacającymi, walki o korzystanie z materiału wzbogacającego, elementy obgryzane inne niż wyłożony materiał wzbogacający, rycie w odchodach lub – w przypadku loch – wzmocnienie zachowania polegającego na ścieleniu fałszywego gniazda); oraz
- b) wskaźnikach niezwierzęcych, takich jak częstotliwość odnawiania materiału wzbogacającego, jego dostępność, ilość i czystość.

8. Komisja powinna monitorować stosowanie niniejszego zalecenia i udostępnić bardziej szczegółowe informacje na temat najlepszych praktyk, o których mowa w pkt 2 do 7, zgodnych z najnowszą i najistotniejszą wiedzą naukową, na publicznie dostępnej stronie Komisji.
9. Państwa członkowskie powinny, przy aktywnym udziale rolników, upowszechnić najlepsze praktyki, o których mowa w pkt 2 do 7.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji
